

Dintr-o dată însă, peste întreagă această privesc, cînd vibrînd de exaltare profetică și entuziastă, cînd parcă încețoșată de efluvii idilice, cade, ca o veritabilă cortină de fier, *Inonia*. Se pornise războiul civil și prea adîncă se căscase prăpastia între realitatea singeroasă a luptei de clasă pe de o parte și viziunea evanghelică, paradisiacă a Celei de a doua veniri — pe de alta. Revoluția întorsese brutal către poet latura distructivă a realității sale. Ura fierbinte cucerise milioane de inimi, ura ce topise, ca lava unui vulcan revărsat, slabele svîcniri ale iubirii creștine. Dar nici în fața marelui cataclism flăcăul de la Riazan nu va oscila. Dacă poporul său l-a aruncat pe Hristos în lada de gunoi a istoriei, poetul se va anunța pe sine ca noul profet, păgîn, al norodului. Vechea biblie a murit, trăiască biblia nouă:

Не утрашуся гибели,
Ни копий, ни стрел дождей, —
Так говорит по библии
Пророк Есенин Сергей.

Время мое пришло,
Не страшен мне лязг кнута.
Тело, Христово тело
Выплываю изо рта! ¹.

Poemul *Inonia* e în mod semnificativ consonant cu multe poezii și poeme de atitudine din anii 1918—1920. În mod surprinzător pot fi stabilite numeroase paralelisme cu Maiakovski. Dar nu doar cu Maiakovski, ci și cu Bednii, și cu poezii Proletcultului. Comună întregii acestei poezii e, în primul rînd, tentativa de a laiciza legendele biblice, de a le reîntocmi în spirit revoluționar. (Vezi în acest sens *Misterul Buff* al lui Maiakovski sau *Evanghelia* lui Bednii), iar în al doilea rînd, frenezia hiperbolică, predilecția demiurgică pentru metafore cosmice. Ca profet al revoluției poetul se simte mai puternic decît Dumnezeu. Ca și Maiakovski în *Norul cu pantaloni*, Esenin se răfuește într-un mod cu totul ireverențios cu bătrînul Iehova:

Протянусь до незримого города,
Млечный прокушу покров.
Даже богу я вышиплю бороду
Оскалом моих зубов.

Ухвачу его за гриву белую
И скажу ему голосом выюг:
Я иным тебя, господи, сделаю,
Чтобы зрел мой словесный луг ².

¹ Nu mă sperii de pietre / nici de ploaie de lănci și săgeți — / așa grăiește după biblie / profetul Esenin Serghei. // A venit timpul meu, / nu mă înfricoșează pocnetul cnutului. / Corpul, corpul lui Hristos, / îi trimit un scuipat.

² Am să mă întind pînă la orașul nevăzut, / am să tai cu dinții cuvertura lactee / chiar lui Dumnezeu am să-i smulg barba / cu rinjetul dinților mei. // Am să-l apuc de coama albă / și am să-l anunț cu vocea viscoalelor: eu altfel am să te fac, doamne / ca să rodească pajiștea mea verbală.